nec littera requirit ꝙ ſit.xviij.annoꝝ.ſed in.xviij.olim ſecus:vt dixi in.j. glo.no. per hanc decre. coniunctam ſ.c.xxi.j.rñſo. hodie puberē non habere vocem in ca/pitulo niſi excelſerit.xviij.annum. a ❡ Diaconatus. Licet in anno.xx.poſſit qs eſſe diacon⁹ nō ꝑ hoc putes ꝙ poſſit eſſe ar/chidiaconus. de etate enī ꝓmouē doꝝ ad dignita/tes termīata per ·§·iferiora. nihil h̄ immutat. al's ſeq̄ret ꝙ cū ſub/diacon⁹ poſſit in ep̄m eligi. so.ti. a multis. ce ma/ior.xviij. ſubdia/con⁹ eē poſſit. vt hic.ꝫ poſſet eligi qḋ eſſet falſum. b ❡ Anno. Si prius ordinatur ſuſpēditur ordi/nans a collatio/ne ordinum.ꝛ or dinatus ab exe/cutiōe ipſius or/dinis vſq ad eta tem legitimā.de tempo.ordi.vel non eſt.ꝛ ꝑ p̄.decre.c. ti.dilectus. nō puto ep̄m circa etatem hanc diſpenſare poſſe. c ❡ Promoueri.Sed que eſt etas minorum or dinum?dic ꝙ maior infantia.xxviij.diſ. de his.de tem po.ordi.nullus.li.vj.lxxvij.di.c.ij. ꝛ vide qḋ ibi nota/ui in ſumma.ꝛ.c.ſuꝑ inordinata.de preben. Joh.an.

a tus in.xx.ad diaconat⁹:et in b viceſimoq̄nto etatis ſue āno c ad preſbyteratus ordines ꝓ/moueri. **De officio vicarij.**

Clemens.v.in concilio vie nenſi. **Iura loquentia de ec/cleſijs curatis locum habēt quo ad tria in vicarijs per/petuis eccleſiarum parochia lium Jo.an. ca.I**

Que de eccleſijs cu d rā aīaꝝ habētib⁹: ꝑ receptionē alia/e rum ſimilium amittendis. ac f de ipſarum rectoribus ꝓmo g uēdis ad ſacerdotium.et eoꝝ h

Diuiſio Que de eccleſijs. ❡ Se ſummat tria dicens Secunda ibi.Ac de ipſarum. Tertia ibi: Et ḋ eorum. d ❡ Curā. In foro iudiciali vel pe nitentiali:vt ſcripſi poſt Inno. ꝛ Hoſtiē.de p̄bē.de multa Jo.an. e ❡ Amittēdis. Niſi i caſib⁹ex ceptis quos collegi.ſ.de p̄ben.de multa.ꝛ puto ꝙ eti/am cōſtitutio Jo. xxij. execrabilis:locum habeat i his vicarijs:cum expreſſe loquaẗ de beneficijs ꝛ officijs cu ratis in·§·qui ꝟo. f ❡ De ipſaꝝ. Eccleſiaꝝ curatarū ꝛ intellige de nō collegiatis.de elec.ſtatutū.li.vj. g ❡ Promouēdis. annū. de elec.licet canon.li.vj. et qñ incipiat currere:ibi patet ꝛ eo.ti.cōmiſſa. Et in hoc differt a cōmenda talis vicaria:q2 cōmenda parochia/lis eccleſie nō pōt fieri niſi ſacerdoti.de elect. nemo de/inceps.li.vj.vicaria ſicut ꝛ rectoria.de inſti.c.ij.lib.vj. ꝯcedi poteſt nō ſacerdoti:dūmodo ſacerdos fieri poſſit vt hic ꝛ.e.ti.c.fi. Et ſcias ꝙ pena illius decre.vlti.non eſt ſublata ꝑ iſtā.qḋ eſt dicere ꝙ etiā infra annū ſi mo/niti nō ꝓmouenẗ ꝓuari poſſunt.ſicut de rectore no.quo ad penā·§·inferiora.in decre.licet canon in glo.antepe nul.in ꝓn. h ❡ Sacerdotium. In hoc corrigitur qḋ no. Archi.de elec.licet canon.li.vj.in ver.is etiam. vbi tenebat in perpetuis vicarijs illud capitulum locū nō habere:cum de rectore loquatur:vt ibi patet. Sed nū/quid epiſcopi cum iſtis vicarijs ſuper differendo ſacer dotio per ſeptenniū poterunt diſpenſare ſcḋm formaꝫ.c. cū ex eo.de elec.li.vj?videẗ ꝙ nō:forti⁹ enī aſtrict⁹ eſt vicarius ad reſidentiā perſonalē q̄ꝫ rector.de p̄ben. ex/tirpāde·§·q̄ ꝟo. Itē vicarius nō dat vicariū.e. ti.cleri cos.Cōtrariū puto ꝑ decre.iſtā.ꝛ q2 decre.cū ex eo.ge/neraliter ꝑmittit ep̄os diſpenſare cū his qui obtinent eccleſias. qḋ verbum ita includit vicarios vt rectores. Itē rō ꝑmiſſiōis illi⁹ eſt cōis iſtis vt illis. ꝫ idem ius de cōſti.trāſlato.ad decre.clericos. reſpondeo:ꝙ h̄ vi/carius non dabit vicariū:ſed ep̄s diſpenſans.ſicut al's loco rectoris: ita ꝛ hic loco ꝑpetui vicarij ponet vica/riū ſeptēnalē.vt i decre.cū ex eo·§·porro. i ❡ Eorū. ſcꝫ rectoꝝ. k ❡ Etate.ſ.ꝙ attingerint.xxv.annū:ha beẗ hoc de elec. cū in cunctis·§· inferiora.e.ti.li/cet canō.lib. vj. Et dico ꝙ ſicut cū rectore nō di/ſpēſat ep̄s i eta/te.de eta. ꝛ qua/li.c.vno. lib. vj. ita nec cum vica rio ꝑ hāc lrām. l ❡ Perpetuis. In tꝑalib⁹ ꝫ nō habet h̄ locū. de q̄b⁹. ſ. de āp.ꝑ/uenit.ij.de cle. n̄ reſi.c.pe. de vo/to.c.fi.de elec.cū eo.li.vj.de regu. beneficiū.e.li.ſic ꝛ alibi diſtingui m⁹ vicariā ꝑpe/tuā a tꝑali.de re ſcrip.poſtulaſti.de fil.p̄ſby.conſtitutui.ꝛ.c.Michael. Perpetuos aūt vicarios cognoſcas ꝑ id qḋ habes.e. ti.ad hoc de p̄ben·§·qui vero.de cap.mo.c.vno.li.vj. m ❡ Parochialiū.De his loquiẗ ꝛ nō ſimpliciẗ de cu ratis:q2 ſolū in eccleſijs parochialibus annexis perpe tua vicaria videẗ permiſſa.ꝛ non ſimpliciter in benefi cijs curatis ꝑ decre.extirpande·§·q̄ ꝟo.de p̄ben. n ❡ Volumus. Probari videbanẗ hic ꝑ antiqua iu/ra. Primū de pluralitate.ſ.eo.c.j.ꝛ.c.ꝓuideas. Scḋꝫ de ſacerdotio.ſ.e.ti.fi. Tertiū de etate ꝓbari poterat ꝑ eandē decre.fi.q̄ ꝓh t eū curatū.ꝛ ꝑ decre.ſuꝑ.eo.ḋ p̄ben.li.vj. Sꝫ q2 licet decre.j.ꝓhiberet eū hr̄e vicari/am cū eccl'ia.ꝛ decre.ꝓuideas.ꝓhiberet illū plures ha bere vicarias:nō tñ ꝓuabāt illū ꝓma ꝑ adeptionem ſe cūde. Itē licet decre.vlti.ꝓciperet illū fieri ſacerdotem nō tñ ꝓuabat illū h̄ nō facientē. Itē de etate iō vtitur verbo volum⁹:nō ꝟbo declaram⁹:ꝓrogādo his caſib⁹ penas iuris ad tales vicarios.ꝛ forte ſatis erat de mē te:vt de ꝓmo caſu no.Ber.ſ.e.c.j.de ſecūdo ꝓbat de/cre.cōmiſſa.de elec.lib. vj.que ſic late in ſuo ꝓn. ponit ver.cōmiſſa.de tertio ſatis patet vbi ponim⁹ſecunduꝫ. Siue ergo recipiat talis vicarius ſimilē vicariaꝫ: ſiue dignitatē:ꝑſonatū:vl' bñficiū curatū:vacat ꝓma. Idē ſi cōuertas:vt q2 dñs dignitatē:ꝑſonatū vel bñficiuꝫ curatū recipit talē vicariā.vacat ꝓmū.De dignitatib⁹ ꝟo ꝛ perſonatibus hic ſubticuit: q2 nō ꝯueniebat illis quod hic de ſacerdotio dicitur.

n etate a iure ſtatuta noſcūtur l in perpetuis eccleſiarum pa/m rochialium vicarijs:ꝛ aſſum n ptis ad eas volumus obſer/uari. **De officio et poteſtate iudicis delegati.** Clemens quintus in concilio vienēſi. **Iudex ad receptionem teſti/um in ciuili:et executor ad ꝓ/uidendum certe perſone co/gnitione premiſſa a papa de/putati licite ſubdelegāt Jo/han.an. ca.I**

Iudices ſuper recep/tione teſtium i cauſa

Iudices ſu. ❡ Se ſūmat dicēs duo.ꝛ ꝓmū de/terminat no.ꝑ Inno.ꝛ Hoſt.ſ.e.ti.c.fi.ꝛ que ibi ſcripſi in vlti.glo.ꝛ de re iudi.cū Bertold⁹ ꝛ que ibi ſcripſi ſuꝑ glo.ſed qualiter. Secundū dictuꝫ approbat qḋ no. Jo.mo.ſ.e.ti.is cui.li. vj.vbi tenet: ꝙ ſi cōmittiẗ executori examinatio illi⁹ cui ē facienda ꝓuiſio:vt fit i forma pauperꝫ ꝙ ſubdelegare poterat.ꝛ no.h̄ ꝓncipiū qḋ dicit iudices.ꝑ qḋ patet ꝙ tūc demuꝫ talis receptor teſtiū ſubdelegat quādo iudex eſt. ſecus ergo ſi ſit nudus miniſter:puta q2 receptis teſtiū iura/mētis:examinati articulis ſuꝑ q̄b⁹ ꝓducūẗ:ꝛ iterroga toriis ſcḋm q̄ debet fieri examiatio:cōmittitur id alicui

a ciuili. b Necnō executores ad c ꝓuidendū d aliq̄bꝰ: ſi ꝑ inq̄ſi/e tionē ſolertē eos eē vite lau/dabilis ⁊ ꝯuerſationis hone/f ſte g repererint: a ſede apoſto/h lica deputati: i alijs poſſūt cō/k mittere licite vices ſuas.

De officio ordinarij. Clemens. v. in cōcil. Vienenſi. Epiſcopi ita debent corrigere clericorum exceſſus: q̄ metu pene ipſi arceantur ⁊ alij ꝓtimeſcant Jo. an. ca. I

l Ut clericoꝝ auda/cia qui ꝑtextu m pri/uilegij clericalis ordinis impuni/n tatem exceſſuū obtinere ſpe/rantes: nonnulla multotiēs cōmittunt enormia: per que

expediendū: iſte em̄ nō eſt iudex nec ꝓprie receptor ſed potius examinator ipſorū teſtium ⁊ talis actus fieret die feriato: vt no. Guil. in Spe. de ferijs. §. ij. ver. ſed q̄d ſi tūc. receptor aūt q̄ iudex eſt cogit teſtes: citat euz cōtra quē ꝓducūt ad videndū eos iurare audit exceptiones: recipit iuramēta: refrenat multitudinē teſtium: examinat interrogatoria. punit teſtē q̄ aures eiꝰ offendit C. ð teſti. l. nullū. Cum ḡ iuriſdictionē habeat ex q̄ illā hꝫ a ꝑncipe ſubdelegat. Videbaṫ autez ꝯtrariū q̄ſi eſſet nudus miniſter ꝑ p̄di. decre. vlṫ. ſ. e. ſed illud ꝓcederet in examinatore: ⁊ huic ver. iudices. ꝯiūge lr̄am. ſ. in fi. a ſe. ap. deputati. a Ciuili. nō intēdit ꝑ hec ꝟba excludere cās ſpūales ſ; criminales: in q̄bꝫ debēt teſtes exhiberi corā iudice: vt in auc̄. ð teſti. §. ⁊ q̄m̄. coll. vij. C. ð fi. inſtru. auc̄. apud eloquētiſſimū. ⁊ no. iij. q. ix. teſtes. ð iudi. at ſi clerici. in. iiij. glo. de teſti. cog. c. j. bn̄ tn̄ poſſet criminalis cā delegari: de ſ. xxiij. q. iiij. illud. xcv. di. c. j. ð rap. in archiepatu. de reſti. i integ. c. pe. ⁊ i Spe. e. ti. §. fi. ver. itē q̄ c delegatus i cā. b Necnō. reſoluūṫ i vnā affirmationē. ff. de ver. ſig. ſi duobꝫ ⁊ opanṫ copulā. ſ. ac ſi diceret etiā. c Executores. deputati a ſe. ap. q̄d eſt. ſ. ⁊ ex titulo pꝫ q̄ iſti habēt delegatā iuriſdictionē. vt no. de reſcꝑ. tibi q̄. in glo. ij. li. vj. d Aliq̄bꝰ. noiatis. ſ. e. is cui. li. vj. Si ꝑ inq̄ſitionē. h̄ inducebat dubiū quaſi in inq̄ſitione ſit electa induſtria ꝑſone: ⁊ hec clauſula cōiter poniṫ i forma paupeꝝ: in q̄ ſcribiṫ: q̄ cū fuerit reptus idoneꝰ in lr̄atura ꝑ examinatores ad h̄ deputatos cōmittit papa q̄d ſi ⁊c̄. e Solertē. q̄ſi ſollicitā vigilantē aſtutā ſagacē ⁊ induſtrioſam: ⁊ ſcribiṫ ꝑ vnicuz i daṫ verſus. Exiguo pulchrā dicit ſolertia vitam.

Queſtio f Eos. ꝑ q̄bꝫ ſcribiṫ. g Repererint. Sꝫ nūq̄d eis neceſſe erit q̄ ꝑcedat ſup h̄ cognitio vocatis quoꝝ intereſt: videṫ q̄ ſic: ꝓpter verbū iſtud ⁊ verbū ꝑ inq̄ſitionē dixit Inno. in decre. vl. de p̄ſūp. q̄ ſunt clauſule q̄ ſonāt in monitionē nō in cōditionē: puta ſi ꝑſona ſit idonea ⁊ ſimilia: ⁊ iſte nō dāt nouā formā mādato: ſed inſtruunt executorē q̄ſi ꝑſone ꝓuideat: q̄re teneret tūc ꝓuiſio facta indiguo: ⁊ excōicatio ꝓpter h̄ lata licz ſit iniuſta: cū executor in his iuriſdictionē habeat. Sꝫ ſunt q̄ bn̄ ſonāt i cōditionē vt ſi ð: ꝓuideas. P. in tali eccl'ia: ſi de tali vico ſit oriūdus. h̄ em̄ ſapit cōditionē ⁊ formā certā adijcit mādato: vn̄ ſi nō eſt vera nō valet ꝓuiſio: nec excōicatio ꝓpṫ id lata ꝓpter trāſgreſſionē mādati: de reſcrip. cū dilecta. nec audireṫ petēs ꝓuiſionē an̄ oia ſortiri ſuū effectū. cū negeṫ iuriſdictionis fūdamētū. cuiꝰ acceſſoriū ē ꝓuiſio vt ibi plenꝰ ꝓſeq̄ṫ. Dicit tn̄ Inno. q̄ etiā in p̄ma ⁊ in ſcd̄a clauſula is cui ſcribiṫ ſi vult pōt eē merꝰ executor. ⁊ ſine cauſe cognitiōe ꝓuidere ð vacāte. pt etiā aſſumere ꝑtes iudic' inq̄rēdo ð p̄dict' vocat': vl' nō vocat' his q̄s res tāgit dū mō cōmittēs iuriſdictionē habuerit: vt ſic poſſit delegatꝰ q̄d poterat delegās. Differūt tn̄ ꝓceſſus facti cuz cauſe cognitiōe ab his q̄ fiūt cā nō cognita q̄ ad p̄iudiciū coꝝ q̄s res tāgit: vt ibi no. Inno. ⁊ Hoſt. q̄ etiam dicūt q̄ dato q̄ clauſula ſi ꝑſona ſit idonea nō ſit in reſcripto. pōt executor ſup ea ꝑtes iudicis aſſumere: cuz ſubintelligaṫ hec vera niſi merū miniſteriū eēt illi cōmiſſū. Dicit demū Inno. alios meliꝰ diſtinguere i clauſula q̄ ſonat i ꝯditionē ſi ð tali vico ⁊c̄. vel ſi doctoratꝰ eſt in theologia. vel ſil'e. q̄ ſi ꝑ tales lr̄as tolliṫ vel leditur ius alicuius puta prouiſoris ordinarij. nō ꝓuidebit executor niſi vocatis his q̄s res tāgit de cōditiōe: cognoſcat tn̄ de plano ſine libello ⁊ litis cōteſtatione. q̄d hodie pꝫ. ſ. ð iudi. diſpēdioſam. Et idē in ſimilibꝫ vbi in reſcripto p̄ambula ē cōditio non ſubintellecta. vt. ſ. ꝓmo ꝑtibꝫ p̄ntibꝫ illa diffiniaṫ: vt ſi mādareṫ inq̄ſitio ꝟitat' fieri ꝯ aliquē ſi fuerit infamatꝰ. Si ꝟo ꝑ lr̄as nō tolliṫ nec lediṫ ius alteriꝰ: vt ſi ꝓuiſor mādat alteri q̄ ꝓuideat ſub illis ꝯditiōibꝫ. tenet ꝓuiſio etiā ſup illis inq̄ſitiōe nō facta nec vocat' ꝑtibꝫ q: nec ꝯgrue ſūt he ꝑtes. Et ſi dicis p̄iudiciū ſit eccl'ie cui plꝰ expediret hr̄e iuſtū ſic ꝯditiōatū q̄ȝ aliū. rn̄dēt q̄ opponi nō pōt ꝯ ꝓuiſionē delegati. ſicut nec delegātis. Vel dic q̄ lꝫ ꝓuiſio delegati ex eo q̄ nō ſuauit formā ſit nulla nō ꝑ h̄ ſeq̄ṫ q̄ neceſſe fuerit ꝑtes i ꝓuiſione vocari. Dicit demū Inno. q̄ ſiue in monitionē ſiue in cōditionē ſonat clauſula: tenet ꝓuiſio delegati nō p̄miſſa cognitiōe: q: nō ē iudex ſ; ꝓuiſor: ð elec. venerabilē. ꝟ. exercuit. tn̄ ſi monitio vl' ꝯditio nō ē vera: caſſaṫ vel caſſū nūciaṫ: q̄d attētauit ꝓuiſor tāq̄ȝ obreptitiū: ð re iudi. cū olī. li. vj. Pōt tn̄ ꝓuiſor aſſumere ꝑtes iudicis: ⁊ ſi tūc nō admittit oppoſitionē ꝯdictoris ð falſitate clauſule: poterit ab eo appellari: ex q̄ ꝑtes iudicis aſſūpſit vt p̄dixi. Alij ꝯ cū ad id nō teneaṫ. ⁊ faciat id ſolū ad ſuā inſtructionē nec ſit ſn̄ia neceſſaria: ſecꝰ ſi dicatur in lr̄a: ſic etiā ꝯſtiterit q̄ ſit ð tali vico ⁊c̄. tūc em̄ ſi iuri alteriꝰ p̄iudicaṫ: cū talis fūgaṫ vice iudicis nō poterit cōſtare niſi ꝑtibꝫ p̄ntibꝫ: ⁊ ſi nō p̄mittit cognitionē ꝓceſſus nō valebit q̄ ſi alteri nō p̄iudicaṫ: tūc valet q̄d ſine cognitiōe facit: cū nō tāq̄ȝ iudici: ſ; tāq̄ȝ bono viro ſit h̄ ſibi cōmiſſuz. ex q̄ ḡ nō ē iudex vel inq̄ſitor: ſatis ē q̄ inſtruat ſe: ⁊ placuit: q: vtile h̄ putaui ſic ſūmare p̄dictas glo. Inno. ⁊ Hoſti. valde ꝓlixas: ⁊ per hūc finē pateat ſolutio queſtiōis. h A ſe. ap. al's nō eēt dubiū. i Cōmittere. eadē rōne dicā q̄ ſuccedat i his illiꝰ ſucceſſor ſi ſcꝑtū fuit dignitati nō exp̄ſſo noie ꝑſone. ſ. e. q̄m̄ abbas. q̄d aūt ſi fuiſſet nudū miniſteriū an tūc ſuccederet: no. Inno. ⁊ Hoſ. ſ. eo. c. fi. k Vices ſuas. ð nudo miniſterio q̄d occurreret i iudicio faciēdū nō dubitaṫ: q: illð cōmittit delegatꝰ ab ordinario: vt dixi. ſ. e. ſup q̄ſtionū. in ꝑn. ſup glo. ſic ḡ de h̄ ꝑ Guil. in Spe. e. ti. §. j. ver. ſꝫ nūq̄d.

Ut clericoꝝ. Premitti t cām mādati q̄d ſecūdo ſubmittit. ibi: Eiſdē. ⁊ repete q̄d dixi. ſ. e. cōpil. ð eta. ⁊ q̄lī. i Cle. j. in. j. glo. Diuiſio

l Audacia. tolle ꝟbū ꝓpēſius cōpeſcaṫ q̄d ē. ſ. ⁊ poniṫ h̄ audacia i mala ꝑte: ſic. iiij. di. facte ſūt. alibi in bona. viij. q. j. audacter. m Priuilegij. tā imunitat' ꝑſone: ð qua. xvij. q. iiij. ſi q̄s. quā fori. ſ. de fo. cōpe. nullus. n Sperātes. ꝓpter quā ſpem qui ſunt nequā fiūt nequiores. de ſen. excō. vt fame. ⁊ facilitas venie incē/